

ดลชนันท์ ยอดอินทร์ : ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเลี้ยงดูสุนัขกับความรู้ในการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าของประชาชนในตำบลที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวอำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ (RELATIONSHIP BETWEEN DOG DOMESTICATION AND KNOWLEDGE OF RABIES PREVENTION OF PEOPLE IN TOURISM SUB – DISTRICTS, MUANG DISTRICT, SURIN PROVINCE)

สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ปีการศึกษา 2552

อาจารย์ที่ปรึกษา : คร.เสาวณิต รัตนรวมการ และผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรชน ทิวทอง.

113 หน้า

การวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเลี้ยงดูสุนัข กับความรู้ในการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าของประชาชนในตำบลที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวอำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเลี้ยงดูสุนัขของประชาชนในตำบลที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเลี้ยงดูสุนัขของประชาชนในตำบลที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเลี้ยงดูสุนัขกับความรู้ในการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าของประชาชนในตำบลที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ กลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนในตำบลที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว 5 ตำบล ได้แก่ ตำบลนอกเมือง ตำบลท่าสว่าง ตำบลคอโค ตำบลสวาย และตำบลเจียง จำนวน 400 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยข้อมูล 4 ส่วน คือ ข้อมูลทั่วไป ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการเลี้ยงดูสุนัขของประชาชนในตำบลแหล่งท่องเที่ยว ประวัติการสัมผัสโรคพิษสุนัขบ้าและข้อมูลความรู้ในการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า ซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงของเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ และทดสอบความเชื่อมั่น โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามมีค่าเท่ากับ 0.76 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้ Chi-square test

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 41 ปีขึ้นไป ประกอบอาชีพ เกษตรกรรม มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท การศึกษาส่วนใหญ่ต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษาตอน ปลาย นิยมเลี้ยงสุนัขไว้เพื่อเฝ้าบ้านและมีความชอบส่วนตัวจึงนำมาเลี้ยง ส่วนใหญ่เลี้ยงประมาณ 1-2 ตัวต่อหลัง เมื่อประเมินความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับพฤติกรรมการเลี้ยงสุนัข จำแนก ตามคุณลักษณะทางประชากร พบว่า ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาดำกว่า มัธยมศึกษาตอนปลาย มีพฤติกรรมการปฏิบัติตัวในการเลี้ยงสุนัขถูกต้องมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มี ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป

จากข้อค้นพบดังกล่าว ควรส่งเสริมให้มีการเลี้ยงสุนัขอย่างถูกต้องในทุกกลุ่มอายุ โดยเฉพาะในกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีเนื่องจากกลุ่มนี้อยู่ในกลุ่มของคนทำงานนอกบ้าน ไม่มีเวลาในการดูแลสุนัข และควรมีกิจกรรมที่สามารถส่งเสริมความรู้ในการป้องกันโรคพิษสุนัข บ้าได้ตลอดจนการรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ และจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข โดยการรณรงค์และ ประชาสัมพันธ์

DONTANUT YODEIN : RELATIONSHIP BETWEEN DOG DOMESTICATION
AND KNOWLEDGE OF RABIES PREVENTION OF PEOPLE IN TOURISM
SUB – DISTRICTS, MUANG DISTRICT, SURIN PROVINCE
MASTER DEGREE OF SCIENCE PROGRAM IN PUBLIC HEALTH
SURINDRA RAJABHAT UNIVERSITY, 2009
THESIS ADVISORS : DR. SAUWANIT RATANARUAMKRAN AND
ASST.PROF. SUTHON THEWTHONG 113 P.

This descriptive research studied relationship between dog domestication and knowledge of Rabies prevention of people in sub-districts, Muang district, Surin province, dog domesticating behaviors, analyzed factors influencing the dog domesticating behaviors, and studied relationships between the dog domesticating behaviors and Rabies preventions of people in tourism sub-districts, Muang district, Surin province. The sample groups were 400 people in Naowk-muang, Tasawang, Korkow, Sawai, and Chaneang Sub-districts. These sample groups obtained by using the specifically random method. The tool used in this research was the questionnaire accompanying with interview. The questionnaire consisted of 4 sections: general information, information of the dog domesticating behaviors in the travelling sub-districts, information of Rabies exposure background, and information of knowledge in Rabies prevention. Additionally, this questionnaire was confidentially tested by the alpha coefficient method of Cronbach; hence, got the confidential value at 0.76 The collected data of the questionnaire was from interview and was analyzed by the descriptive statistics i.e. percentage, average, standard deviation, and Chi-square test for variable relationship.

The research results found that the sample groups were the people, having the age more than 41 years old, being agriculturalist, and having the salary lower than 5,000 Baht per month. Their education was mostly lower the high school level; in addition, they liked to

domesticate dogs as watching dogs and privately loved dogs. Moreover, they normally domesticated 1-2 dogs per family. When considering the relationship between the factors and the dog domesticating behaviors by people group characterizing, it found that the people group, who have the education lower than high school level, had the dog domesticating behaviors more correct than the people group, who have the education higher than undergraduate level.

For the recommendation, there should be campaigns and public relations for promoting in correctly dog domestication in every age group of people, especially the people group who have the education higher than undergraduate since they had to work outside; then, had no time to look after their dogs. Besides, there should be activities for promoting knowledge in Rabies prevention, throughout receiving information from educational medias as well as from public health officers.

